

ningeloven skulde bygges paa den. Naar dette skal være Udgangspunktet, vil det imidlertid ikke kunne undgaaes, at en Rævningslov, der blev vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, forinden Straffeloven er udkommen, i flere Punkter maatte undergaae en Revision. Vi have, ved nysigtig at gennemgaae Udkastet i alle dets Enkeltheder, følt den Usikkerhed, i hvilken man ved forskellige Bestemmelser finder sig overfor Straffeloven, og skjøndt vi antage, at, uden Hensyn dertil, en Lov som nærværende kan vedtages, og skjøndt den Frist, der er givet i § 374, er tilstrækkelig lang og ikke bør overstrides, ville vi dog, for at betegne Nødvendigheden af en Revision i enkelte Punkter af Loven, forinden Rævningeinstitutionen træder i Kraft, ansee det rettest, at der i Stedet for Tidsfristen i § 374 træder en Bestemmelse om, at det ved særlig Lov bestemmes, naar Loven skal træde i Kraft, ved hvilken særlige Lov de nødvendige Forandringer da tillige maatte vedtages.

En lignende Betragtning har i Udvalget gjort sig gjældende ved at see hen til Udkastets Anhydning om Udskillelsen af det executive Politik fra Domstolene. Ogsaa her gjælder det, at flere Bestemmelser staae og falde med den Stilling, det udøvende Politik i det Hele skal indtage. Forinden Loven, der skal omhandle Politikorganisationen, Politiets Rettigheder og Pligter, er vedtagen, kan man ikke vel ansee den Stilling, der anvises Politiets Embedsmænd og Dommeren, navnlig under Forundersøgelsen, som endelig; men ogsaa i dette Punkt kan en Revision af nærværende Lov, naar Politiloven er vedtagen, blive nødvendig.

Betragte vi selv den paatænkte Retsorganisation, da finde vi, at de Principer, hvorpaa den er bygget, ere sunde og udførlige. Vi troe saaledes, at det er fuldkommen rigtigt, at Rets- og Politikvæsenet adskilles, at det sidste styrkes, at Retskrædsenes Antal formindskes og at nydannede Rets- og Politikrædse falde sammen; endvidere at Administrationen (Overformynderi = Lægs- Kommunalvæsen) adskilles fra Domsmagten, idet Dommeren dog vedvarende udfører de Forretninger, der, om end af en blanded, dog væsentlig ere af en dømmende Natur (Auktions- Skifte- Fogedforretninger), eller

som ikke let kunne overdrages Andre uden store Ulemper eller Bekostninger (Pante- og maastee Notarialvæsen). At Landet inddeles i 7 Rævningekrædse, finde vi hensigtsvarende, ligesom et Fleertal er enigt i, at der i Rævningeretterne ere tre lovlærde Dommere, hvorimod et Mindretal (Alberti, Andersen og Hansen) antager Rets sikkerheden mere betrygget, naar Rævningeretten kun beklædes af een lovlærd Dommer. Herved følges den Ordning af Rævningeretten, som i England i lang Tid har bestaaet sin Prøve, ligesom det tillige opnaaes, at den offentlige Mening, der bør være det sidste Værn imod en utilbørlig Retsbehandling og Dom, vil være i Stand til at ramme den, som virkelig bærer Ansvar, hvorimod det ved en af 3 Dommere bestaaende Rævningeret ikke vil kunne vides, hvem der har fældet den vrangte Dom. Mindretallet antager iøvrigt, at det Væsentlige for Rævningedommeren er at lede Forhandlingerne, og da Lovudkastet tillægger Rævningeretens Formand Udøvelsen heraf, vil der ogsaa uden Fare kunne betroes ham den mindre vanskelige Forretning at afgive Dommen. — At Højesteret væsentlig bliver Kassationsret, maa hele Udvalget billige, idet dog enkelte af dets Medlemmer mene, at det bør tages under nærmere Overveielse, om ikke Appellvæsenet kan indrettes saaledes, at Højesteret ikke vedbliver at bestaae, i alt Fald ikke i sin nuværende Skikkelse. Ligesom vi imidlertid ved den nærmere Udførelse af disse Bestemmelser have Udskiltigt at bemærke, hvorom senere, saaledes har der været forskellige Meninger i Udvalget om Hensigtsmæssigheden af de foreslaaede Kredsvetter. Ogsaa herom skulle vi senere udtale os, men vi troe, forinden vi udtale os om de enkelte Bestemmelser, at burde forudstille nogle mere almindelige Bemærkninger om det, der bør optages eller ikke optages i Loven.

Vi antage da, at det er mindretalrigtigt, naar Udkastet har optaget flere Bestemmelser, som nærmere skulle udføres ved særlige Love. Dette gjælder navnlig om Forandringen i Underdommerens nuværende Stilling ved Udskillelsen fra Domstolene af endel Forretninger, der nu ere henlagte under dem, Udkastet har, som man kunde vente og som alt an-